

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ
Ποίηση 2019

***

Πιπίνα Δ. Έλλη

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ

Ποίηση 2019

***

**Ας μην αυτοκολακευόμαστε,
συνάνθρωποι!..**

Διαπιστώνεται -και μάλλον όχι σπάνια- πως
ελάχιστα

διαφέρουμε από τους προπάτορές μας!

Παραμένουμε Νεαντερτάλιαν ως προς τα
ασίγαστα

Πάθη μας... τα ένστικτά μας...

Τα τελευταία λοιπόν που η φύση καλύπτει
οικειοθελώς...

επιφανειοποιούνται όταν ένας -κατά τα
άλλα normal-,

μεθύσει, αρρωστήσει ή πάθει αμόκ, σαν πάρει
ουσίες...

Ο Κτίστης αδέκαστος, Ων, ειδοποιεί, τον έναν,
έστω,

«καλόν» άνθρωπο, να εγκαταλείψει τον χώρο
όπου ζει

καθώς θα πυρποληθεί εξ ουρανού και θα
βυθιστεί

στην κόλαση... επί της γης ετούτη την φορά
ή θα πνιγεί στα θεόρατα κύματα μιας αβύσσου!

Τα παραδείγματα της άποψης, ευλογίας ή
προστασίας

του Θεού

είναι -ως γνωστόν- άπειρα στην Παλαιά Διαθήκη

που ανήκει

στην θρησκευολογία των Εβραίων

και επίσης στην ιδεολογία των Αρχαίων ημών
προγόνων!

Οπωσδήποτε δανείστηκαν πολλά ο ένας από
τον

άλλον

αφού μαγείρευαν τους μύθους των στην
Μεσόγειο

όπου κυκλοφορούσαν... εμποράκοι μιας
αλλοτινής εποχής.

Κι' όταν δεν έχουμε παραδείγματα για εύλογες
αιτίες-τιμωρίες,

καταφεύγουμε στην φαντασία μας, που
επηρεάζεται

από την όποια παιδεία μας και την
πραγματικότητα

της εποχής μας!

Γράφουμε λοιπόν ποίηση με έμφαση περιωπής
Μυθιστορήματα, κινηματογραφικά σενάρια,
ενίοτε πλήρους ανατροπής των κοινωνικών
κατεστημένων,

ή θεατρικά έργα, με απάιστους συχνά
χαρακτήρες!

Πάντα μας έλκει η φρίκη... το κακό... η
τιμωρία...

Αν και δεν είμαι βέβαιος κατά πόσον, τελικά,
ο θεατής ή ο πελάτης του κινηματογράφου είναι
σε θέση

να χαλαρώσουν έχοντας εμβαιπισθεί στα
νάματα

της ποθητής Κάθαρσης

που άλλοτε ήταν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα

της Τραγωδίας των Τραγωδών ημών

και αναξιοπαθών σήμερα, προπατόρων μας!

Στον κινηματογράφο υπάρχει κάποτε ένας
ήρωας

που ισορροπεί τα δραματικά ή εξωφρενικά
γεγονότα

του έργου π.χ. σε εκείνα του Τζέιμς Μπόντ,
όπου η κάποια ικανοποίηση στον θεατή ως
είδος κάθαρσης,

επέρχεται από την ικανότητα του συμπαθητικού
ήρωα

να πετύχει στους απάνθρωπους στόχους της
αποστολής του!

Ο θάνατος караδοκεί κάθε στιγμή και
πετυχαίνει

στους στόχους του

δια μέσων απροσδόκητων... υπερρεαλιστικών!

Και φυσικά συμπεριλαμβάνονται οι πλακέτες
και τα κινητά...

Και περιττεύει να σας υπενθυμίσω τα φρικτά
γεγονότα

που περισσότερο από συχνά, παρελαύνουν στην
μέσω μιας εμπεριστατωμένης ειδησιογραφίας!

Ωστόσο η αλήθεια του σήμερα μαρτυρά,
ότι πολλοί από εμάς -όπως συνήθως συμβαίνει-

ως άνθρωποι, παραμένουμε θρασύδειλοι!»

Pipina D. Elles

